

Sygn. akt VII Ka 781/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Monika Tymosiewicz

przy udziale oskarżyciela publicznego sierż. szt. Agnieszki Szlachtowicz-Pelawskiej

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2014r.

sprawy Z. C.

obwinionego o przestępstwo z art. 119§1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 6 czerwca 2014r., sygn. akt II W 322/14

I zaskarżony wyrok w zakresie rozstrzygnięcia z pkt. II sentencji zmienia w ten sposób, że eliminuje sformułowanie: „w terminie trzydziestu dni od uprawomocnienia się wyroku” i w pozostałej części utrzymuje go w mocy,

II zwalnia obwinionego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze

Sygn. akt VII Ka 781/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kętrzynie wyrokiem z dnia 6 czerwca 2014 r. w sprawie II W 322 /14

I obwinionego Z. C. uznał za winnego tego, że w dniu 22 marca 2014 r. w godzinach 15.00-17.00 w K. na ulicy (...) dokonał kradzieży telefonu komórkowego marki N. oraz mięsa o wartości łącznej 200 zł na szkodę T. C. a także kradzieży telefonu komórkowego marki S. o wartości 100 zł na szkodę K. C. tj. czynu z art.119§1 kw i za to z mocy powołanego przepisu wymierzył mu karę 100 zł grzywny,

II na podstawie art.119§4 kw orzekł od obwinionego obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz T. C. kwoty 200 zł oraz na rzecz K. C. kwoty 100 zł w terminie 30 dni od uprawomocnienia się wyroku.

Powyższy wyrok nieformalna apelacją zaskarżył obwiniony i zarzucił mu błędne ustalenie wyrażające się uznaniem go za winnego pożenienia przypisanego mu czynu. Z. C. wyrokowi zarzucił ponadto błędną ocenę dowodów, w szczególności zeznań jego brata i matki, którzy go bezpodstawnie pomówili. Skarżący wskazał, że jego matka nie potrafi czytać ani pisać i pozostaje pod wpływem brata, który wykorzystuje jej zły stan psychiczny.

Podnosząc powyższe okoliczności obwiniony wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie zauważyć należy, że zgromadzone w sprawie dowody Sąd meriti poddał wszechstronnej analizie i ocenie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 4 k.p.k. Także przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioski są logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 kpk i przekonująco uzasadnione w pisemnych motywach skarżonego wyroku. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia winy i kwalifikacji prawnej zarzucanego obwinionemu czynu. Stąd też odnosząc się do podnoszonych przez skarżącego zarzutów należy stwierdzić, że są one chybione. Zauważyć trzeba, że podnosząc tego rodzaju zarzuty skarżący jedynie polemizuje z ustaleniami Sądu I instancji. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody rozstrzygnięcia o winie oskarżonej, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację. Apelacja w istocie nie wskazuje na takie okoliczności, które nie byłyby przedmiotem uwagi Sądu Rejonowego i nie zawiera też takiej argumentacji, która wnioski tego Sądu mogłaby skutecznie podważyć. W tej sytuacji nie ma potrzeby ponownego przytaczania całości argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, którą Sąd Okręgowy podziela i należy jedynie zaakcentować niektóre elementy, które przemawiają za odmową podzielenia stanowiska skarżącego.

Sąd I instancji trafnie nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego albowiem relacja Z. C. ma na celu jedynie uniknięcie odpowiedzialności za popełniony czyn. Podzielić zatem należało stanowisko wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku co do tego, że podstawą dla prawidłowych ustaleń w sprawie są zeznania brata i matki obwinionego. Wbrew stanowisku tego ostatniego nie ma podstaw aby zakwestionować ich twierdzenia, które są logiczne i jasne oraz wzajemnie się uzupełniają. Ci świadkowie zgodnie opisali na czym miało polegać zachowanie obwinionego, który dokonał zaboru mienia na ich szkodę. Zarzuty obwinionego odnośnie tego, że pokrzywdzeni faktycznie nie dysponowali mieniem, które zostało zabrane nie wytrzymuje krytyki choćby w świetle zeznań T. i K. oraz dokumentu jak na k.8. Ponadto jeśli chodzi o zakwestionowanie stanu psychicznego matki obwinionego, to analiza jej twierdzeń w sprawie na takie mankamenty nie wskazuje. Również Sąd I instancji mając bezpośredni kontakt na rozprawie z pokrzywdzoną uznał, że jest ona w stanie relacjonować własne spostrzeżenia. Wreszcie zauważyć należy, że brat obwinionego podał, że nie zależy mu na ukaraniu Z. C. ale na odzyskaniu skradzionego mienia co dodatkowo przemawia za rzetelności jego zeznań –k.20 odw.

Mając na uwadze powyższe okoliczności zaskarżony wyrok co do zasady utrzymano w mocy zmieniając go jedynie w zakresie rozstrzygnięcia z pkt. II sentencji w ten sposób, że wyeliminowano sformułowanie: „w terminie trzydziestu dni od uprawomocnienia się wyroku”, albowiem przy orzekaniu obowiązku naprawienia szkody z art.119§4 kw nie orzeka się terminu jego spełnienia i w - art.437§2 kpk, art.438pkt.1-3 kpk w zw. z art.109§2 kpw.

Na podstawie art.119 kpw w zw. z art.624§1 kpk zwolniono obwinionego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze uznając, że przemawia za tym jego sytuacja osobista i majątkowa.